

Moet de scheidsrechter ook nog een ingang betalen?

Ik kan het gemakkelijk aannemen dat sommige collega's veel liever een onderhoud hebben met Lomme Driessens over de sport dan met Hugo Claus. Dag komt omdat men eigenlijk nooit goed weet of hij schertst of hij ernstig spreekt. Misschien moet men Hugo Claus alleen dan bezoeken wanneer men een fles Bourgogne in de kraag heeft gegoten of moet men de dingen waar men het over heeft zelf geen enkel ogenblik « au sérieux » nemen.

In elk geval staan wij hier aan de Predikherenlei te Gent, met het indrukwekkende Pand voor ons en het koude lege huis achter ons, waar Hugo Claus helemaal bovenaan en warm en gezellig nest heeft gebouwd. Wij staan hier met een reeks vragen waar hij niet heeft op geantwoord en een vrucht antwoorden waar wij niet hebben om gevraagd. En met de herinnering aan iemand die de sport — zoals zij in ons land wordt opgevat en beoefend — bekijkt zoals een toerist het nieuwe museum bezoekt in het kinderen Aelius hospitaal. Of zoals iemand die tijdens de Gentse feesten op de hoek van de Veldstraat naar een Medjeszanger over de moord van Tienen heeft geluisterd.

— Vroeger zag men u vaak op Gantoise, mijnheer Claus?

— Ja, ik kwam mij daar afreageren. En dat kon ik niet zonder mijn broer, een man die tegen een por in de zij en tegen een duw in de rug kan. Want ik ga voetbal in de eerste plaats zien om mee te leven. En vooral om te luisteren naar de typische uitdrukkingen zoals « armoe » als de bal opzettelijk over de zijlijnen wordt geschopt of het bekende « niemand » als men de buitenspeel openzet.

— Gij hebt u ook voor boksen geïnteresseerd?

— Zeker en weer met onze Guido, die het kon verdragen dat ik mijn vuisten of mijn voeten gebruikte tijdens de wedstrijd. Met boksen zijn trouwens bepaalde intellectuele spanningen gemeeld, die men nergens elders kan aantreffen. Ik hou van alle zelfverdedigings-sport.

— Ging uw aandacht nooit naar veldrennen?

— Ik zou dolgraag eens een lastige wielervedstrijd meemaken in de volgwagen en ook wel een echte kernmiskokers langsheen de voorkransen en de smoutebollenverkopers in Vinanteren.

— Wat vindt gij van de manier waarop men in ons land de sportjournalistiek opvat en over de plaats die door de bladen aan de sport wordt ingeruild?

— De sportkroniek in onze bladen is een van de goede aspecten der Vlaamse kranten. Ik lees ze in elk geval liever dan de hoofdartikels. Zij worden met overtuiging en zelfs met hartstocht geschreven en ik beleef er nog veel lol aan ook. Wij hebben echt barokke sportrubrieken. Ik zou het onze sportjournalisten niet kunnen verbeteren. De meningen te zegen de sportgekant zijn hebben ongelijk de sportrubriek niet te lezen. Men leest wel de politieke opinie van de tegenstrever.

— En over de plaatsruimte die eraan wordt voorbehouden?

— Nederland doet het veel knoepster dan wij. Maar dat doen zij daar met andere rubrieken ook. Een Belgische sportkrant is vooral op maandag een weelde om erin te kuleren terwijl men ligt te luleren. Onze noorderburen doen evenveel veel minder aan sportieve afgederf dan wij, zij zijn nachterder.

— Hoe zit dat met men de Kongolezen met trom en bazuin naar België haalt en hen dan de vesties van tijd in de vergeethoek aanbrengt?

— Omdat de belangstelling voor deze exotische elementen veel vlieger sijt.

— Zoudt gij de Belgische voetbalscheidsrechters beter betalen, zoals in Nederland?

OOK VRIJAF VOOR DICHTERS

— Absoluut niet. Niemand vraagt hen te scheidsrechters. Zij zijn het centrale attractiemiddel voor de massa in het voetbalveld. Het zijn zogenaamde despoten, die vaak thuis zeer weinig in het midden hebben te brengen en daar eindelijk gedurende anderhalf uur de leiding nemen. Ik zou hun zelfs hun toegangkaartje doen betalen, want zij nemen vaak beslissingen waarvoor gij en ik naar de psychiater zouden worden gestuurd.

— Wij beleven de teleurgang van de wedstrijden met kunstlicht. De oorzaak?

— Met de Russische bijlarten was het toch ook almeets afschieten...

— Straks zullen wij in België nog alleen over grote voetbalverenigingen beschikken die veel geld verdienen en kleine clubs die de eindjes niet kunnen aan mekaar knopen.

— Jawel, zo is het. De werkelijkheid en de folklore.

— Doet gij zelf aan sport, mijnheer Claus?

— Ik drink teveel, ik rook teveel en ik eet teveel. Daarbij ben ik onnoemelijk lui. Zo erg is het dat ik een fysicaal-trainer heb gekozen die rechtover mijn deur woont. Op professor Craye reken ik om met karikaturen van mij het echte karikatuur van een Vlaming te maken.

— Zoudt gij de sportmannen bij het leger ook faciliteiten bezorgen?

— Zeker, maar ik zou ook de dichters en de schrijvers, de schilders en de musici wilde namiddagen geven, ten einde hun « conditie » te scherpen. Maar waarschijnlijk zou dan de hele kazerne leeglopen en zou de vlant een al te gemakkelijk trapje hebben om ons land binnen te rukken.

— Kan de sport de leugd op het goede pad houden?

— Wil ik die katten van uw schoot wegnemen? Allez kom, Pier, Jan en Pol, ze moogt mijnheer n'betelien te werken. Lacht liever even op de fotograaf. Zo-o-o!

Piet KORREY